

Park przy ulicy Świętego Piotra w Łagiewnikach założono w 1938 roku. Ma on powierzchnię 3,4 hektara. Początkowo był to ogródek jordanowski oraz zieleniec pokryty trawą. W roku 1951 miasto wraz z hutą Zygmunt stworzyło na tym terenie park o geometrycznie symetrycznej przestrzeni. Urządzone klomby i alejki, widoczne od strony ul. Piotra przechodzą stopniowo w kierunku południowym (Chorzowa i Świętochłowic) w teren leśno- zaroślowy o częściowo dzikim charakterze. Na terenie parku odnotowano występowanie jednego z najbardziej znanych tzw. metalofitów – rzeżusznik Halera. To drobna roślina o białych kwiatach, która tworzy liczne kępy, pojawiająca się w maju na polankach w parku. Są to rośliny zdolne do przetrwania w glebie zanieczyszczonej metalami ciężkimi. Ich występowanie łączy się z występowaniem najwyższego stężenia pierwiastków takich jak cynk lub ołów. Tak też jest w Parku Łagiewnickim, bo w jego okolicach działała kopalnia Schlesien, na północ były szyby Hohenlinde (Kopalni Łagiewniki), a na starych mapach są zaznaczone pokłady rud cynku.

Od strony północno-zachodniej park ogranicza ulica Rudna z zapisaną w nazwie historią zalegających tu rud żelaza, cynku i ołowiu. Dziś kwitną tu piękne kasztanowce białe. Jest tu też klon pospolity odmiany Schwedlera o liściach jaskrawo-czerwonych wiosną i zieleniejącym latem.

lagiewnicki